

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu
Diplomant/ka: Jan T o g n e r
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Diplomant deklaruje, že se v předložené práci *pokusí* nejprve velice stručně nastínit pojem správního soudnictví a další související otázky a poté se v dalších kapitolách *pokusí* o ucelený výklad problematiky řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, který doplní související judikaturou, a to jak aktuální, tak i starší, upravující zásadnější otázky.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná práce se člení na kapitoly o obecných otázkách, o žalobní legitimaci, o nepřipustnosti žaloby, o jejích náležitostech a lhůtě pro její podání, o odkladném účinku žaloby, o přezkoumání napadeného rozhodnutí a o rozhodnutí o žalobě. Tyto kapitoly jsou dále strukturovány. Před nimi je úvod (cca 1 s.), za nimi závěr (1 ¹/₃ s.).

Z předeslaného obsahu práce a především z textu samotného je patrné, že výklad je uspořádán systematicky a téma je zpracováno proporčně. Z hlediska zvoleného tématu shledávám v práci toliko nosné partie, žádné vycpávky – tj. věci jen nepřímou související – tu podle mého názoru nejsou.

Mezi víceméně drobnosti, o nichž lze vesměs diskutovat, bych zařadil zejména toto: Na s. 6 se uvádí, že pro rozhodování o postoupení věci nezakládá zákon povinnost soudu rozhodovat usnesením; podle mne od 1.1.2012 v důsledku novelizace ust. § 53 odst. 2 s.ř.s. již zákon povinnost rozhodovat usnesením zakládá také pro postoupení věci (s ohledem na zákonnou dikci zřejmě správněji: pro postoupení návrhu čili v daném případě žaloby). Autorovo tvrzení, že žalobní důvod v prvním bodě je vcelku jasný (s. 11), pokládám za nadměru optimistické. Názor, že ani ve správním soudnictví se *actio popularis* nepřipouští (s. 12-13), není podle mého názoru přesný; mám za to, že právě nová úprava správního soudnictví ji připouští, byť v mimořádně zúženém rozsahu. Na s. 30 diplomant míní, že dispoziční zásada, resp. princip koncentrace řízení se uplatňuje především z důvodu naplnění ústavního práva na projednání a rozhodnutí věci bez zbytečných průtahů. Naproti tomu já si myslím, že dispoziční zásada, resp. princip koncentrace řízení je rovněž v řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů hlavně reflexem pravidla *vigilantibus iura*. Od 1.1.2012 soud přizná žalobě odkladný účinek – kromě jiného – ne tehdy, jestliže to není v rozporu s veřejným zájmem, nýbrž tehdy, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (ke s. 38). Na s. 43 se píše, že z rozsahu přezkoumávání v mezích žalobních bodů je soud oprávněn a zároveň povinen vybočit jen v případech stanovených zákonem; ve skutečnosti se z těchto mezí vybočuje také v případech stanovených judikaturou Nejvyššího správního

soudu, což autor práce ve vztahu k § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zmiňuje na jiném místě, ale ve vztahu k § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nežádoucím způsobem opomenul. Doc. JUDr. Vladimír Mikule přistupuje ke svému příjmení jako nesklonnému (ke s. 14).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Formální stránka práce je vcelku na obvyklé úrovni. Vlastní autorský text je sám o sobě akceptovatelný; není jej však mnoho, neboť více než výrazné místo tu zaujímá zákonný text, dva komentáře a soudní judikatura. Diplomová práce je přijatelně přehledná. Poznámkový aparát jako takový koresponduje s požadavky na kvalifikační práce. Pravopisná stránka práce se mi jeví jako poněkud nevyvážená; lze zde nalézt i místa, kde autor zřejmě pozapomněl na to, že v českém jazyce se postupuje podle interpunkčních pravidel. V literatuře předmětu sice není dostatek monografických a komentářových zpracování, ale přeci jen se dá vyhledat podstatně více zdrojů, než se to podařilo diplomantovi (časopisecké články a internetové zdroje). Poznámkový aparát a seznam použité literatury představují samostatné „žánry“ odborné literatury; odkazuje-li se proto ve vztahu k judikatuře v seznamu použité literatury na poznámkový aparát, mohlo by se to – i kdyby k tomu došlo jen z časových důvodů – chápat jako nemístná nepatřičnost.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Autor vyšel ze základní literatury a soudní judikatury. Závěrů soudní praxe se v práci nachází skutečně dostatečné množství. V předložené práci jsou tak zpracovány všechny relevantní právní instituty. Nejde tedy o rozsah zpracování, nýbrž o jeho hloubku. V diplomové práci jsou shrnuty podstatné informace a předestřena obvyklá judikatura. To představuje její meze v dobrém i horším smyslu slova. Těžko se tu něco vytýká, těžko být ovšem z něčeho nadšen. Nenalézám žel místa, kde by autor předvedl skutečnou samostatnost a tvořivost myšlení. Kde by zajiskřil spor o věc a byl prezentován vlastní názor. V dikci typu „z judikatury mne zvláště zaujalo“ to nebude, snad tedy jen v závěrečném posouzení aktuální úpravy správního soudnictví. V úvodu své práce si diplomant předsevzal pokusit se něco nastínit, pokusit se něco vyložit. Takto pojaté zadání a cíl své práce bezpochyby naplnil, excelentní zvládnutí zadaného tématu by však vyžadovalo smělejší záměr a hlavně jeho adekvátnější naplnění.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V průběhu obhajoby by diplomant měl zaujmout stanovisko k těm zásadnějším z výše uvedených připomínek.

Kromě toho by se dalo považovat také o této záležitosti: zvláštní zákony někdy přinášejí speciální úpravy. Podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na

základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout. Podle § 13 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, proti rozpuštění shromáždění může svolavatel nebo účastník shromáždění do 15 dnů podat námitky u soudu. Soud rozhodne, zda shromáždění bylo nebo nebylo rozpuštěno v souladu se zákonem. Pro řízení se jinak přiměřeně použijí ustanovení soudního řádu správního.²⁾ [poznámka ²⁾ odkazuje na § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní]. Diplomant by proto mohl v průběhu obhajoby vyjádřit svůj názor na postavení těchto úprav v systému žalob proti rozhodnutím správních orgánů.

7. Ověření původnosti diplomové práce:

Z protokolu o ověření původnosti kvalifikační práce systémem THESES.CZ („Kontrola plagiátorství kvalifikačních prací“) neplyne, že by zde byla přílišná závislost na podobných dokumentech [Posouzení podobnosti: *Neposouzen* / Nejvyšší míra: 10 % / Počet podobných: 6], kdy se jedná toliko o 5 až 10 % podobnost s jen přibližně identifikovanými zdroji.

V Plzni dne 20.09.2012

Podpis autora posudku